

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/94/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712010841
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6712010841.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Slavojka Sendeckého, na verejnom zasadnutí dňa 29. októbra 2014, prejednal odvolanie obžalovaného G. G., proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo 07.04.2014 sp.zn. 3T/219/2012 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného G. G. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný G. G. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1,3 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v presnejšie nezistenom čase v dobe odo dňa 01.01.2007 do dňa 06.11.2008 v obci F., C. F., okres G., z priestorov stolárskej dielne súpisného čísla XXX v prenájme spol. Teddy, spol. s r.o. Bratislava, v ktorej dielni vykonával pre uvedenú spoločnosť stolárske práce a mal do nej prístup, odcudzil stolárske náradie sa tam nachádzajúce, a to striekaciu pištoľ zn. Wanger Pumpa 28-40 AC, kompresor AB 150-335, pílu s príslušenstvom PMP 250 SV, klincovačku, stopkovú frézu a dve tesnenia atyp., kompresor, skrutkovač s príklepom SX 18li-AKU, elektrickú vŕtačku BX 450e a mobilné odsávacie zariadenie k pásovej brúske typ V2000, čím týmto svojím konaním spôsobil spol. DINOX, s.r.o., Platanova 14108/5, Bratislava, IČO: 36 714 488, škodu vo výške 5.782,63 Eur.

Za to bol odsúdený podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienene odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba v trvaní osemnásť mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému bola uložená povinnosť nahradiť poškodenej strane DINOX, s.r.o. Bratislava, škodu v sume 5.782,63 Eur.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal obžalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktorým sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a oslobodenia spod obžaloby, nakoľko skutku, ktorý mu je kladený za vinu, sa nedopustil. Tvrdenie okresného súdu v napadnutom rozsudku, že on mal jediný kľúč od predmetného objektu stolárskej dielne nebol ničím podložený, naopak, svedecký výpoveď M. S., bývalého starostu obce, sa preukázalo, že svedok kľúče odovzdával spoločnosti Teddy, s.r.o., pričom táto mohla mať neobmedzené množstvo exemplárov kľúčov. Ku krádeži mohlo dôjsť v období 01.01.2007 a 06.11.2008, a to podľa záverov súdu prvého stupňa a teda počas tohto obdobia mohol ktokoľvek, kto má k dispozícii kľúče od budovy, odcudzit' tieto huteľné veci. Súdu prvého stupňa rozhodoval len na základe domnienok, lebo nemá k dispozícii žiadny dôkaz o tom, že by veci odcudzil on. Je preukázané, že spoločnosť DINOX s.r.o. mala kúpiť predmetné zariadenie 03.05.2007 a až v roku 2009 sa začali zaujímať o veci nachádzajúce sa v budove, dovtedy boli tieto huteľné veci prevedené len papierov bez ich odovzdania. Poukazuje tiež na skutočnosť, že spoločnosť Teddy s.r.o. ako bývalý nájomca priestorov,

kde sa nachádzali odcudzené veci, sa stal nemajetným a po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu bola spoločnosť vymazaná z obchodného registra, ale stihla predat' údaje odcudzené veci novému vlastníkovi - poškodenému. Po spoločnosti Teddy s.r.o. zostali len dlhy voči prenajímateľovi, a to obci Rykynčice. Keď navštívil on poslednýkrát spomínané priestory, kde sa mali nachádzať nástroje, bolo to v novembri 2008 a vtedy odovzdal kľúče od dielne svedkyňi Y., nástroje sa tam vtedy nachádzali. Žiadne nástroje on z dielne nebral.

Pokiaľ mu je kladené na ľarchu, že neprijal ponuku svedkyne Chrančokovej po odovzdaní kľúčov, aby sa zúčastnil súpisu vecí v dielni, on sa necítil byť povolaný vykonávať akýkoľvek súpis vecí, nakoľko žiadne veci neprevzal v minulosti a len pracoval s niektorými nástrojmi, ktoré sa v dielni nachádzali.

Tiež bolo porušené jeho právo na obhajobu konaným súdom, keďže bolo vykonané v jeho neprítomnosti a na poslednom pojednávaní nebol preto, lebo bol mimo územia SR a nestihol sa vrátiť do termínu pojednávania. Súd toto vyhodnotil ako snahu o zmarenie hlavného pojednávania z jeho strany, i keď v minulosti sa riadne dostavoval na všetky úkony. Súd ignoroval výpoveď svedka S., bývalého starostu obce, ktorý potvrdil, že kľúčmi disponovala spoločnosť Teddy, s.r.o. a ktorá mu mala odovzdať iba jeden z exemplárov kľúčov, pritom tiež poukázal, že mu bola ako cudzej osobe sprístupnená dielňa bez možnosti kontroly a podobne.

Z uvedených dôvodov sa teda domáhal obžalovaný oslobodenia spod obžaloby v zmysle § 285 písm. c) Tr. por.

Krajský súd na základe odvolania obžalovaného preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku a konanie rozsudku predchádzajúce a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazné prostriedky v záujme ustálenia skutočného stavu vecí, a to pri plnom rešpektovaní všetkých základných zásad trestného konania pri vykonávaní dôkazov. V dôvodovej časti rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. vysvetlil, ktoré skutočnosti mal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové a právne závery a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov jednotlivo i v ich súhrne. Súhrn priamych, ale predovšetkým nepriamych dôkazov, rozvedených v dôvodovej časti napadnutého rozsudku, bol vyhodnotený súdom prvého stupňa v zmysle zásad správneho myslenia a vnútorného presvedčenia v rozsahu ust. § 2 ods. 12 Tr. por. a takéto hodnotenie dôkazov potom vedie aj odvolací súd k záveru, že bolo nesporne preukázané konanie obžalovaného v zmysle skutkových i právnych záverov výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd sa v plnej miere stotožňuje so závermi napadnutého rozsudku, hodnotením dôkazov v odôvodnení písomného vyhotovenia dôkazov, tieto si osvojil a stotožňuje sa s nimi, a preto v ďalšom na ne iba poukazuje.

Odvolací súd považuje za potrebné reagovať iba na odvolanie obžalovaného, v podstate musí zopakovať, že jeho úvahy a poukázania na dôkazy o jeho nevine, resp. spochybňujúce jeho vinu, neobstoja, hlavne s prihliadnutím na fakty uvádzané starostkou obce, kedy malo dôjsť k odcudzeniu predmetných súčiastok, resp. náradia, podľa ktorej svedkyňa Y. spolu s ďalšími svedkami krátko potom, ako jej obžalovaný v roku 2008 odovzdal kľúče od dielne, kde sa nachádzalo náradie, vykonal súpis vecí, nachádzajúcich sa v dielni a zjavne podľa tohto súpisu sa v tomto čase už v dielni nenachádzali nástroje, ktoré sú uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku v skutkovej vete, pritom aj podľa samotného obžalovaného mal s niektorými nástrojmi sám pracovať počas jeho prác a pobytu v tejto dielni v minulosti. Objekt bol svedkyňou zapečatený a odpečatený až po prihlásení sa nového vlastníka týchto vecí spoločnosti DINOX, s.r.o. Bratislava, keď súpis vykonaný v čase zapečatenia sa zhodoval so súpisom v čase otvorenia, čiže v tomto období nedošlo k odcudzeniu týchto predmetov, ale to ešte predtým, keď mal prístup do dielne obžalovaný a sám obžalovaný pred posledným odovzdaním kľúčov starostke obce nehlásil zmenu, resp. stratu alebo odcudzenie predmetného náradia. Na túto skutočnosť nadväzuje aj dôkaz vo forme svedeckej výpovede F. A., ktorý on v podstate dopredu vedel, že pri otvorení dielne tam veci nebudú, keďže sa predtým stretol s obžalovaným, ktorý mu povedal, že tie stroje, ktoré on kúpil od predchádzajúceho majiteľa, aj tak nedostane, pretože mu je spoločnosť Teddy dlžná. Tiež potvrdil, že pri otvorení objektu v roku 2008 v prítomnosti starostky obce a ďalších svedkov

neboli poškodené zabezpečovacie pásky s pečiatkou obecného úradu na oknách a dverách, teda o zapečatenia nemohol nikto vniknúť do tohto objektu bez porušenia takéhoto zabezpečenia.

Vychádzajúc hlavne z týchto skutočností v spojení s ostatnými dôkazmi, rozvedenými v dôvodovej časti napadnutého rozsudku, odvolací súd dospel k jednoznačnému záveru, že obžalovaný sa dopustil predmetného skutku a správne jeho konanie bolo potom súdom prvého stupňa kvalifikované ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1,3 písm. a) Tr. zák. spôsobený úmyselným konaním obžalovaného s následkom spôsobenia väčšej škody poškodenej strane.

Odvolací súd nepovažuje za neprimerane prísny alebo nezákonný uložený trest z hľadiska druhu i výmery a v zmysle napadnutého rozsudku, keď obžalovanému bol uložený trest pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby na primeranú skúšobnú dobu, teda ide o výchovný trest a preventívne pôsobenie na obžalovaného do budúcnosti, aby sa neopakovalo obdobné protizákonné konanie obžalovaného, tento trest zodpovedá ust. § 34 ods. 1,4 Tr. zák. a teda aj požiadavkám individuálnej a generálnej prevencie. Z týchto dôvodov potom odvolací súd považuje napadnutý rozsudok v celom rozsahu za zákonný a odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.